

Japanesen er en ældgammel selskabs-
hunderace. Det er en lille, legesyg hund,
der knytter meget stærke bånd til sin ejer

Japanesen

– DEN UKENDTE JUVEL

■ TEKST: METTE MORTENSEN

FOTO: WIEGAARDEN/TINE LUTHER

Japanese chin, japansk spaniel, chin, japanese. Kær hund har mange navne. Måske hænger det sammen med, at japanesens historie rækker langt, langt tilbage. Ud fra ældgamle dokumenter antager man, at japanesens forfædre blev skænket som gaver fra Koreas regenter til det japanske hof i 732. I det følgende århundrede menes et stort antal japaneser at være kommet til Japan. I 1613 bragte kaptajn Searles en japanese til England, og i 1853 kom adskillige til USA. To af dem blev skænket til dronning Victoria af England. Siden 1868 har japanese været en yndet selskabshund hos overklassens damer, og i vore dage er den udbredt som en af selskabshunderacerne, men dog ikke i stort antal. Racen kom til Danmark i sidste halvdel af 1800-tallet, men forsvandt igen for siden hen at dukke op i 1960'erne. Den har aldrig været særlig udbredt her i landet, og i dag findes kun få opdrættere. DKK registrerede således 15 hvalpe af racen i 2013 og 21 i 2014.

En lille aristokrat

I dag ser japanesen i store træk ud, som den gjorde for over 100 år siden: Den har et relativt stort hoved med udtryksfulde, runde, mørke øjne, som sidder langt fra hinanden. Profilen er kvadratisk og med en lige ryg og halen båret ►

Japanesen har en elegant og yndefuld skikkelse og er beklædt med en rigelig pels. Langt størstedelen af de danske japaneser er sort/hvide, men racen findes også med røde aftegninger.

Japanesen er på ingen måder dominant og trives fint sammen med artsfæller.

FAKTA OM JAPANESE

■ TEMPERAMENT

Klog, blid og elskelig. Den må ikke være hverken sky eller aggressiv.

■ BEHOV

Meget tæt kontakt med sin ejer. Holder af daglige gåture og vil i det hele taget gerne være med i alt, hvad familien foretager sig.

■ STØRRELSE

Skulderhøjde for hanner ca. 25 cm, tæver en smule mindre.

■ PELS

Pelsen skal være lang, lige og silkeblød – og uden underuld. Den kan nogle gange være så glat og blød, at den nærmest føles kold. Hele kroppen bør have rigelig pels, og ører, hals, lår og hale skal have lange, bløde faner.

■ FARVER

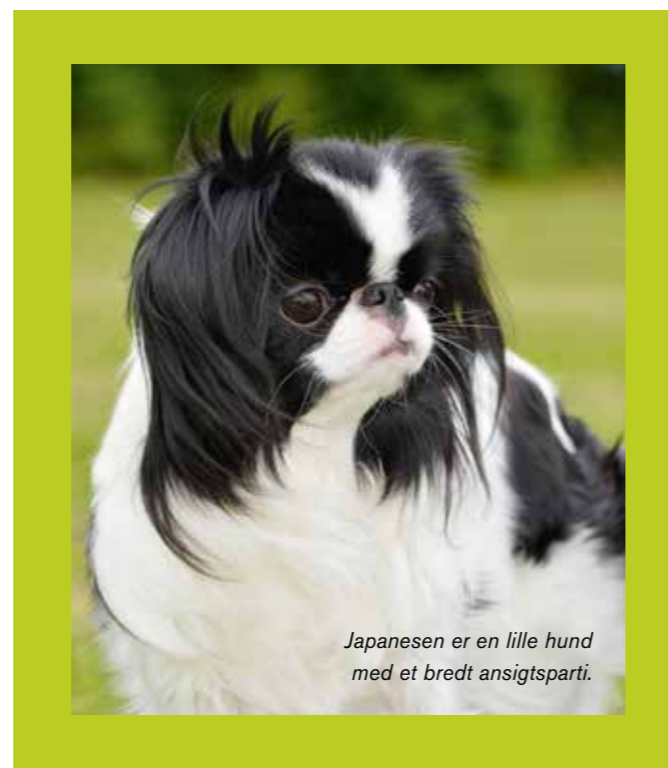
Hvid med sorte eller røde aftegninger. Den røde farve kan være lige fra helt lys til dyb rød. Aftegningerne bør være fordelt symmetrisk fra ansigtet hen over ørerne og videre over kroppen. En ensfarvet hvid pels uden aftegninger samt ensidig aftegning over ansigtspartiet anses som en fejl.

JAPANESENS SÆRLIGE KENDETEGN

- Japanesen er meget renlig og er kendt for at vaske sig lige som en kat ved at bruge begge forpoter.
- De fleste holder af at ligge højt. Det er derfor ikke usædvanligt at se dem ligge oven på sofaens ryglæn – eller på sofaborde – hvis de får lov.
- Ved glæde eller spænding vil nogle japaneser lave en "Chin Spin": dreje begejstret rundt om sig selv i cirkler.

Japanesen er rolig og afslappet indendørs – men ude er den aktiv. Legesygen fornægter sig ikke.

Japanesen er en lille hund med et bredt ansigtsparti.

elegant i en bue over ryggen. Bevægelserne er lette, yndefulde og stolte.

Man kan undre sig over, at denne aristokratiske selskabshund ikke er mere kendt, end tilfældet er. Den er lille, elegant, nem at have med alle steder og egner sig til livet i byen, da den sjældent gør.

Den knytter sig meget stærkt til sin ejer, er loyal og en selskabshund i ordets bogstaveligste betydning. Den holder af at være, hvor dens ejer eller familien er, og følger gerne med rundt i huset fra rum til rum.

Den jager og strejfer ikke, og med sit legesyge og blide væsen er den en ideel hund for mange.

Ven med alle

Racen sætter pris på motion og små træningsopgaver. Den er også god til selv at starte en leg, og det er ikke usædvanligt, at den finder et stykke legetøj, som den begejstret leger med helt alene. Racen trives fint med at bo flere individer sammen, og den er bestemt ikke dominant. Derfor er det heller ikke usædvanligt, at to flokke japanese uden besvær kan lukkes sammen for at lege. Racen er på ingen måde aggressiv over for hverken mennesker eller andre dyr og vælger hellere at trække sig i tilfælde af konflikter. I det hele taget kan den være tilbageholdende over for fremmede og udvise skyhed, især hvis den ikke socialiseres godt som hvalp.

Generelt er japanesen sund og ikke skrøbelig på trods af sit forfinede ydre.

Japanesen trives fint med børn, men på grund af dens beskedne størrelse og dermed risikoen for at lide overlast, bør den kun bo sammen med større børn, der forstår at udvise hensyn.

Generelt er racen sund og ikke skrøbelig på trods af sit forfinede ydre. Som hos en del mindre racer er der dog en risiko for patella luksation samt visse øjensygdomme og hjertelidelser. I lighed med andre fladnæsede racer kan den desuden være følsom over for stærk varme og have en tendens til ”omvendt” nysen.

Nem pelspleje

Stik imod manges forventning kræver den lange, bløde pels ikke megen pleje. En gennemredning en-to gange om ugen med særlig fokus på området bag ørerne er nok til at holde pelsen pæn og filtfri. Herudover bør randene under øjnene tørres en gang dagligt. Pelsen er i stor udstrækning selvrensende, så en våd og beskidt japanese er som oftest ren og hvid, når den igen er tør.

Blød opdragelse

Ud over at være et kærligt og sjovt familiemedlem egner japanesen sig til forskellige former for hundesport, heriblandt agility og rallylydighed, så længe der tages højde for dens størrelse.

Racen er blid og følsom og tåler bestemt ikke en hård opdragelse. Man kan ikke ”befale” en japanese at komme, når man kalder. En hård tone vil kun få den til at sænke blikket og blive stående. Træningen af en japanese skal derfor foregå som ”blød” indlæring, og så vil den til gengæld nyde at løse opgaver sammen med sin ejer.

Generelt er japanesen en fantastisk nem hund, som giver så meget og kræver så lidt. Én ting står dog fast: Den trives ikke uden kærlighed og selskab. For det er dét, japanesen lever og ånder for.

Se mere på canis-minor.dk

1/2 ann